

Συνέντευξη με την κα. Ελένη Καψαμπέλη, φιλόλογο του 1^{ου} Γυμνασίου Άργους

Θα θέλαμε να συγκρίνετε τα εφηβικά σας χρόνια με αυτά των σημερινών εφήβων.

Ανατρέχοντας στα χρόνια της εφηβείας μου και επικοινωνώντας με τους σημερινούς εφήβους μαθητές και μαθήτριές μου, διαπιστώνω πολλά κοινά γνωρίσματα που χαρακτηρίζουν αυτή την ιδιαίτερη ηλικία: ανεμελιά, ξεγνοιασιά, ενδιαφέρον για μουσική, αθλητισμό, διασκέδαση, ψυχαγωγία αλλά και αγωνία, ανησυχία και προβληματισμό για το μέλλον.

Η ανάγκη για επικοινωνία ήταν και είναι υπαρκτή και πάντα διαχρονική. Όμως σήμερα κυρίως πετυχαίνεται με τη χρήση του κυβερνοχώρου και γενικά των χωρών κοινωνικής δικτύωσης, όπου ώρες πολλές οι έφηβοι ζουν σε μια άλλη εικονική πραγματικότητα από την οθόνη του υπολογιστή τους, έχοντας αντικαταστήσει την καθημερινή επικοινωνία, την βόλτα στην πλατεία, το παιχνίδι στη γειτονιά, τη συνάντηση σε πραγματικό χώρο και χρόνο, που για μένα και τους συνομήλικούς μου αποτελούσαν απαραίτητα στοιχεία της ζωής μας, που αγνοούσε καθετί «ψηφιακό».

Γιατί επιλέξατε να σπουδάσετε φιλόλογος;

Κατ' αρχάς πρέπει να σας ομολογήσω πως είχα επιλέξει τη θετική κατεύθυνση, «το πρακτικό», όπως λεγόταν στα χρόνια μου. Όμως τελικά με κέρδισαν οι ανθρωπιστικές σπουδές και συγκεκριμένα η Φιλολογία, γιατί πάντοτε με γοήτευε ο λόγος, η γλώσσα, τα κείμενα και οι δημιουργοί τους. Επιπλέον, καταλυτικό ρόλο στην απόφασή μου αυτή έπαιξαν κυρίως οι φιλόλογοί μου, τους οποίους θυμάμαι με αγάπη και νοσταλγία και τους χρωστάω πολλά. Από πολύ μικρή ηλικία εξάλλου για ένα ήμουν σίγουρη: πως το επάγγελμα που θα ασκούσα θα είχε άμεση σχέση με τα παιδιά.

Τι θα ευχόσασταν στους μαθητές σας;

Εύχομαι να είστε υγιείς και δημιουργικοί, να πετυχαίνετε τους στόχους σας και πάντοτε να δίνετε νόημα στη ζωή σας...

Σας ευχαριστώ πολύ, Κυρία!

Αρσένιος-Νεκτάριος Παναγιωτόπουλος. Α2

Η Αδυναμία

Στο σχολείο αδύναμος,
ευαίσθητος κι αμήχανος.
Γιατί η ευαισθησία
θεωρείται αδυναμία.

Χωρίς να αντέχω άλλο,
άρχισα και το τσιγάρο,
για να φαίνομαι ισχυρός,
απ' όλους, ο πιο δυνατός.

Μη έχοντας κανέναν κοντά μου,
έγινε πέτρα η καρδιά μου.
Ψύχρα νιώθω παντού κοντά μου.
Έχω χάσει τα όνειρά μου.

Άρης Τσατσούλης, Γ4

Η αγάπη

Η αγάπη έχει πόνο.. . χαρά.
Αλλά αν δεν την διεκδικήσεις
στη ζωή, ποτέ δεν θα μάθεις
τι είναι η αγάπη!

Μεταξύ μας τώρα,
όλοι θέλουμε μια αγκαλιά τρυφερή .
Άσχετα αν δεν το λέμε...

Η καρδιά μου, όταν απομακρύνεσαι,
είναι τόσο άδεια...
Και η αγάπη δεν έχει νόημα ,
όταν η καρδιά είναι άδεια.

Ελένη Σμυρνιώτη, Γ4

